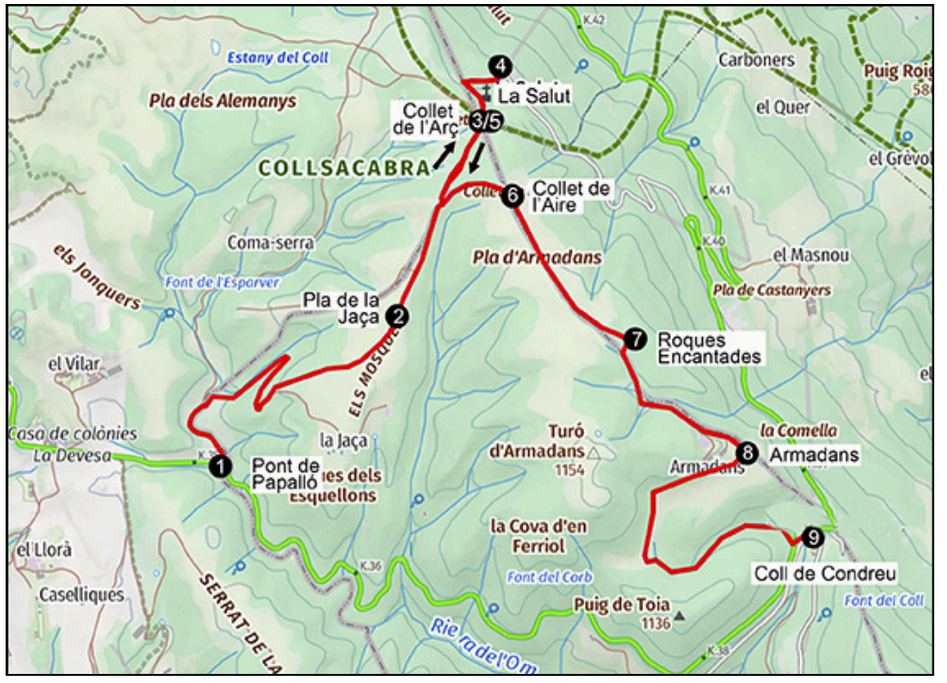
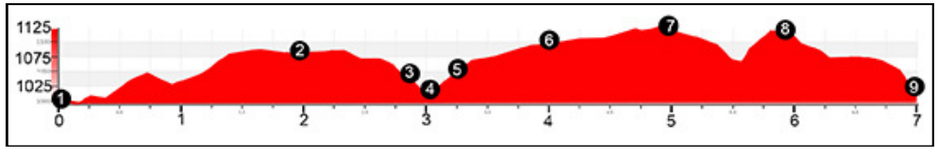

FITXA TÈCNICA

Sortida de Barcelona: Xamfràdels carrers Consell de Cent i Lepant, (Metro L2 Monumental,a 100 metres i L5 Sagrada Família, a 300 m.
Longitud: 7,00 km aprox.
Durada: 2.30 h. aprox.
Desnivells: 245 m de pujada i 215 m de baixada
Menjars a càrrec del participant: Esmorzar en àrea de servei o similar i dinar al final de la caminada, amb un marge de dues hores
Itinerari: Pont de Papalló (1), pla de la Jaça (2), collet de l'Arç (3), La Salut (4), collet de l'Arç (5), collet de l'Aire (6), Roques Encantades (7), Armadans (8) i coll de Condreu (9).

Celebració del Nadal amb neules i vibó

NATURTESC

Associació d'Entitats Excursionistes del Barcelonès

Agrupació Excursionista Muntanya

Excursió a La Garrotxa i Osona

Pont de Papalló, La Salut, Roques Encantades, Armadans i Coll de Condreu

20-12-2026

Tel.d'incidències: 616 672 173

Coll de Condreu

És un port de muntanya de 1.020 metres d'altitud, poc transitat, hi passa l'antiga carretera C-153 que uneix les ciutats de Vic i d'Olot. Connecta dues comarques: Osona i la Garrotxa dins l'entorn natural del Collsacabra, a les Guilleries orientals.

La llegenda del coll de Condreu: Segons la narració popular, tres estudiants de Vic que anaven a Sant Feliu de Pallerols per participar en la processó del Sant Enterrament van quedar atrapats per una tempesta de neu. Van demanar aixopluc a la masia del Masnou, però els van negar l'entrada. L'endemà tots eren morts de fred.
Diuen que es van aixecar tres creus en record seu i que, durant la nit de Dijous Sant, apareixen tres llums misteriosos a la zona.
L'etimologia del topònim Condreu prové de la toponímia antroponímica d'origen germànic (visigòtic).
Segons els estudis recollits a l'Onomasticon Cataloniae de Joan Coromines, així com per lingüistes històrics, el nom deriva d'un antic nom propi de persona d'origen visigot: Gunderedus (o la seva variant Cunderedus).
Així doncs, originàriament el lloc feia referència a les terres, la propietat o el pas controlat per un individu anomenat Gundered, un nom propi molt comú entre la noblesa o els pobladors d'aquella època de transició medieval abans de consolidar-se com a nom de lloc definitiu.

Roques Encantades

Les roques encantades (o roques encadenades) és un conjunt de Roques que hi ha dins d'una fageda. El nom del conjunt de roques ve de la llegenda que diu:
"El dimoni, que vivia per aquelles contrades, quan estava de mala lluna passava l'estona fent rodar algun dels grans rocs muntanya avall per veure com s'espaterraven sobre les cases de Sant Feliu de Pallerols, la gent esporuguida i tipa dels afers del dimoni pregà a Déu que els donés un cop de mà. Un bon dia va baixar un àngel del cel i va lligar les roques amb unes cadenes tan fortes que el dimoni no les va poder bellugar mai més"

Santuari de la Salut

La façana principal és de pedra amb cantoneres arrodonides, presenta un petit rosetó i la porta d'entrada és d'estil neoclàssic. La planta és rectangular i té un campanar adossat a la part esquerra; també és de pedra tre-ballada i cantonades arrodonides i s'hi conserva una campana de ferro.
A banda i banda hi ha dos cossos adossats. Una balma que conté una font s'uneix a l'edifici tot formant una lliça per on passava l'antic camí de Vic a Sant Feliu.
Les primeres notícies es remunten a principis del segle XVII en què Joan Carbonés, d'un mas proper, col·locà una imatge de la Verge del Rosari a la balma anomenada "Roc de Claperols".
Aquest santuari fou aixecat per demanar a la Mare de Déu que alliberés els pobles veïns de les terribles tempestes que s'hi desencadenaven i que feien malbé les collites dels pagesos.
L'església anà prosperant fins que el 9 de juliol de 1809 fou escenari d'una violenta contesa entre les forces del Baró d'Eroles i el general francès Lamarque.

La nit del 24 al 25 d'abril de l'any 1809 una nombrosa divisió de francesos que venia de la part de Vic hi passà la nit, van ferir l'ermità que fugia, i pocs dies després morí de resultes de la ferida, van cometre moltes altres profanacions, però van respectar la imatge de Maria Santíssima, que després fou baixada a l'església parroquial.
Durant la Guerra Civil la imatge va ser destrossada, la que actualment es venera és una còpia en guix que va ser posada l'any 1939.
La primitiva imatge la guarda el rector del santuari i no té cap similitud amb la que està a la vista del públic.
Un dels esdeveniments importants en la història del santuari, és el gran romiatge que el poble de Sant Feliu de Pallerols celebrà el 1886. En aquella ocasió van oferir a la Mare de Déu un vestit en agraïment d'haver-los salvat del còlera, que ja s'havia estès a les cases més properes del terme parroquial.